

legier for Fremtiden ikke maa gives uden paa Tid, idet jeg ikke har kunnet se, at der var nogen virkelig Grund til, i sin Almindelighed idet Mindste, at give velle Privilegier udover de allerede eksisterende, saameget mindre som disse, oftest have viist sig at være væsentlige Hindringer for Kommunikationsveienes heldige Udvikling eller Forandring. Med disse Bemærkninger tillader jeg mig at anbefale disse tre Lovforslag til det høie Things Overveelse.

Formanden: Exemplarer af de forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Man gik derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var Finantsministeren forelægger: a. Forslag til Lov om Gold- og Skibsafgifterne; b. Forslag til Lov om Beskatning af indenlandsk Tobak; c. Forslag til Lov om nogle Forholdsregler i Anledning af Ombytningen af Statsfonds- og Bankfondsbeviser.

Finantsministeren: Jeg skal for det Første have den Ære herved at forelægge det høie Thing „Forslag til Lov om Gold- og Skibsafgifterne“. Jeg tør antage, at denne Sags Gang, i sine større Træk i det Mindste, vil være i samtlige Medlemmers Erindring. Forslaget blev oprindelig indbragt af min Vorgænger i Finantsministeriet for to Aar siden. Det kom den Gang ikke til 2den Behandling i Folkethinget, idet den Betænkning, som blev afgivet af det nedsatte Udvalg, fremkom saa sildig, at der ikke blev Leilighed til videre Forhandling. I forrige Samling indbragte jeg dernæst efter Hans Majestæt Kongens Befaling paany Forslaget. Det blev vel heller ikke denne Gang behandlet helt igennem i Folkethinget, men det blev dog Gjenstand for en meget omfattende Forhandling. Der blev afgivet Betænkning derved, og 2den Behandling fandt Sted; der blev altsaa afstemt over samtlige Enkeltheder, og Sagen forelaa dernæst til 3die Behandling, men Tiden var da allerede saa langt fremrykket, at denne ikke kunde finde Sted. Lovforslaget var i finantsfiel Henseende bygget paa den Forudsætning, at der ikke ved samme vilde bevirkes en større Afgang i det sandsynlige Udbytte af Goldindtagterne og Skibsfartsafgifterne, end der under Finantsernes almindelige Tilstand kunde bæres uden et nyt særskilt Vederlag. Den Afstemning, som fandt Sted ved anden Behandling af Sagen, vilde derimod medføre et økonomisk Resultat, om hvilket det maa siges — det tør jeg i det Mindste antage for givet — at selv den, der betragter den finantsielle Tilstand allerhøjest, ikke vilde driste sig til at mene, at Finantserne kunde lide en saa stor Indtægtsafgang uden Vederlag. Derfor man nemlig beregner Afgangen paa den Maade, som er den sedvanlige i denne Sag, efter

de Afstemninger, som fandt Sted, saa vilde der derefter igennem Goldbestemmelserne fremkomme en Nedgang i Statens Indtagter udover Resultatet af Lovforslaget, saaledes som det var forelagt ifjor, af 1,900,000 Rb., hvoraf omtrent 919,000 Rb. vilde falde paa Bæver, for hvilke Goldafgifterne ganske skulde bortfalde, og hvor der altsaa selv under de dristigste Forudsætninger, ikke kunde være Spørgsmaal om gennem en forøget Indførsel efterhaanden at gjenvinde Tabet; og ved Skibsafgifternes fuldstændige Ophævelse — som jo ligeledes vedtoges — vilde Staten tabe omtrent 178,000 Rb. Paa den anden Side kalkuleredes der igennem nogle vedtagne Goldforhøielser en Merindtægt af omtrent 160,000 Rb. Naar nu til det Tab, som herved vilde fremkomme, lægges den Afgang, som var beregnet allerede ved Lovforslaget, nemlig for Goldafgifterne omtrent 179,000 Rb. og for Skibsafgifterne omtrent 118,000 Rb., saa vil det ses, at der, som Forslaget forelaa efter Afstemningen ved anden Behandling i Alt vilde fremkomme et Tab af omtrent 2,213,000 Rb. — Dette vedtoges nu, uden at der samtidig vedtoges noget Lovforslag, sigtende til at dække den Afgang, som vore Finantser maatte antages ikke at kunne bære. Spilken Stilling Regjeringen troede gennem mig at maatte indtage: ligeoverfor disse forskellige Forslag og Beslutninger, tør jeg tro vil med tilstrækkelig Klarhed fremgaa af mine Udtalelser under Forhandlingerne i Folkethinget i forrige Samling.

Naar nu Forslaget iaar fremkommer i dette Thing, haaber jeg, at dette vil findes aldeles motiveret ved hele Sagens Gang. Vel har Sagen ikke været til 3die Behandling i Folkethinget; men den var dog kommen saa vidt, at jeg tror, at Alle vilde være enige med mig i, at det ikke var rigtigt atter at forelægge Sagen i Folkethinget, naar Regjeringen principmæssig maatte fastholde det samme Standpunkt, som den indtog ifjor under Sagens Forhandling. Paa den anden Side forekommer det mig klart, at der var god Grund for Regjeringen til at ønske denne Sag behandlet i Landstinget. Om der end kan være nogen Overdrivelse i den almindelige Mening, at Goldtariffer trænge til en meget hyppig Revision, er der dog vistnok under en saa rask økonomisk Udvikling og efter den lange Tid, som er hengaaet, siden Goldtariffen sidst vedtoges, en naturlig Opfordring til at undergive den et legislativt Gennemsyn. Allerede dette turde indeholde en afgjørende Grund til ikke lade Sagen falde uden dog først at se, hvorledes Forholdet vilde stille sig, naar Sagen efter en omhyggelig Behandling i Landstinget vendte tilbage til Folkethinget. Men dertil kommer en Omstændighed, som, om den end er af ydre formel Natur, dog gjør sig gjældende ved mange Lovforslag, og fremfor alt ved dette, nemlig Emanationen af den nye Møntlov. Der er vel neppe nogen Sag, hvori